

Αριθμός 219

ΟΙ ΠΕΡΙ ΔΗΜΩΝ ΝΟΜΟΙ ΤΟΥ 1964 ΕΩΣ 1981
(ΝΟΜΟΙ 64 ΤΟΥ 1964, 15 ΤΟΥ 1966, 9, 47 ΚΑΙ 89 ΤΟΥ 1970,
87 ΤΟΥ 1972, 73 ΤΟΥ 1979 ΚΑΙ 26 ΤΟΥ 1981)

Κανονισμοί έκδοθέντες δυνάμει τών άρθρων 8 και 37

Ἡ Δημοτική Ἐπιτροπή Λεμεσοῦ, ἑνασκοῦσα τὰς ἐξουσίας τὰς χορηγουμένας εἰς αὐτὴν δυνάμει τών ἀρθρῶν 8 καὶ 37 τών περὶ Δήμων Νόμων τοῦ 1964 ἕως 1981 καὶ οἰουδήποτε ἑτέρου πρὸς τοῦτο ἐξουσιοδοτοῦντος Νόμου, ἐκδίδει τοὺς ἀκολουθοῦσας Κανονισμοὺς :

1. Οἱ παρόντες Κανονισμοὶ θὰ ἀναφέρονται ὡς οἱ Δημοτικοὶ (Τροποποιητικοὶ) (Ἄρ. 6) Κανονισμοὶ Λεμεσοῦ τοῦ 1981 καὶ θὰ ἀναγινώσκωνται ὁμοῦ μετὰ τών Δημοτικῶν Κανονισμῶν Λεμεσοῦ τοῦ 1965 ἕως 1981 (ἔν τοῖς ἐφεξῆς ἀναφερομένων ὡς «οἱ βασικοὶ κανονισμοὶ») καὶ οἱ βασικοὶ κανονισμοὶ καὶ οἱ παρόντες Κανονισμοὶ θὰ ἀναφέρονται ὁμοῦ ὡς οἱ Δημοτικοὶ Κανονισμοὶ Λεμεσοῦ τοῦ 1965 ἕως 1981.

Ἐπίσημος Ἐφημερίς, Παράρτημα Τρίτον (1) :
30. 6.1965
21. 7.1967
10. 1.1969
13. 6.1969
18. 9.1970
26. 3.1971
21. 7.1972
23. 3.1973
31. 5.1974
17. 1.1975
18. 4.1975
29. 8.1975
7.11.1975
2. 4.1976
18. 3.1977
13. 5.1977
1.10.1978
25. 7.1980
19. 6.1981.

2. Ἐν τοῖς παροῦσι Κανονισμοῖς ἢ ἔκφρασις «Κανονισμοὶ 1953 μέχρι 1962» σημαίνει τοὺς περὶ Ἑλληνικοῦ Δήμου Λεμεσοῦ Κανονισμοὺς 1953 μέχρι 1962 τοὺς ἀναφερομένους ἐν τῇ παραγράφῳ 1 τοῦ Πρώτου Πίνακος τών Δημοτικῶν Κανονισμῶν Λεμεσοῦ τοῦ 1965 καὶ περιλαμβάνει οἰανδήποτε τροποποιήσιν τών ρηθέντων περὶ Ἑλληνικοῦ Δήμου Λεμεσοῦ Κανονισμῶν 1953 μέχρι 1962 γενομένην διὰ τών βασικῶν κανονισμῶν.

3. Τὸ ἐδάφιον (4) τοῦ Κανονισμοῦ 99 τών βασικῶν κανονισμῶν (ὡς τοῦτο ἐκτίθεται εἰς τοὺς Δημοτικoὺς (Τροποποιητικoὺς) Κανονισμοὺς (Ἄρ. 3) τοῦ 1981) τροποποιεῖται διὰ τῆς ἀπαλείψεως καὶ ἀντικαταστάσεως αὐτοῦ διὰ τοῦ ἀκολουθοῦθου ἐδαφίου (4) :

«(4) Δέον νὰ πληρῶνηται πρὸς τὸν Δημοτικὸν Ταμίαν οὐχὶ ἀργότερον τῆς τριακοστῆς πρώτης ἡμέρας τοῦ μηνὸς Αὐγούστου ἐκάστου ἔτους ὑπὸ ἐκάστου ἰδιοκτῆτου, ἐνοικιαστοῦ ἢ κατόχου—

(α) οἰκίας, τέλος καθοριζόμενον εἰς ἐκάστην περίπτωσιν ὑπὸ τοῦ Συμβουλίου μὴ ὑπερβαῖνον τὸ ποσὸν τῶν £20.000 μίλς κατ' ἔτος ἢ μέρος τούτου

(β) καταστήματος ἢ ἀποθήκης ἢ καφενεῖου, τέλος καθοριζόμενον εἰς ἐκάστην περίπτωσιν ὑπὸ τοῦ Συμβουλίου μὴ ὑπερβαῖνον τὸ ποσὸν τῶν £50.000 μίλς κατ' ἔτος ἢ μέρος τούτου

(γ) οἰκοτροφείου, ξενῶνος ὕπνου ἢ πανδοχείου, ὠργανωμένου διαμερίσματος, τουριστικοῦ καταλύματος καὶ κέντρου ἀνα-

- ψυχής, τέλος καθοριζόμενον εις έκαστην περίπτωσιν υπό του Συμβουλίου μη υπερβαίνον τό ποσόν τῶν £200.000 μίλς κατ' ἔτος ἢ μέρος τούτου·
- (δ) ξενοδοχείου, τέλος καθοριζόμενον εις έκαστην περίπτωσιν υπό του Συμβουλίου μη υπερβαίνον τό ποσόν τῶν £2,000.000 μίλς κατ' ἔτος ἢ μέρος τούτου·
- (ε) τυπογραφείου, λιθογραφείου, κλινικῆς, ἐργοστασίου, βιομηχανικῆς ἐπιχειρήσεως ἢ ὑποστατικῶν ἄλλων πλὴν τῶν ἀναφερομένων εις τὰς παραγράφους (α), (β), (γ) καί (δ) ὡς ἄνω, τέλος καθοριζόμενον εις έκαστην περίπτωσιν υπό του Συμβουλίου μη υπερβαίνον τό ποσόν τῶν £500.000 μίλς κατ' ἔτος ἢ μέρος τούτου.».

Οἱ ἄνω Κανονισμοὶ ἐνεκρίθησαν υπό του Ὑπουργικοῦ Συμβουλίου.
(Υ.Ε. 646/59/7.)